

Jeg beklager, at Udvalget ikke fremkom med et saadant Forslag til anden Behandling. Forholdet er jo nemlig saaledes, hvad neppe kan bestrides, og hvad Udvalget ogsaa har anført i sin Betænkning, at det Forslag, som nu her foreligger, ikke har mødt særlig Tilfredshed fra deres Side, som skulle nyde godt af det. Det kan heller ikke bestrides, at det heller ikke har mødt særlig Tilfredshed hos dem af Befolkningen, der særlig skulle yde dertil gennem Skatterne. Det Standpunkt, det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (H. L. Jørgensen) har indtaget, nyder en ikke ringe Tilslutning i Befolkningen. Og jeg kan ogsaa ganske slutte mig til, hvad det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) sagde til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Nielsen-Grøn). Hvis Landbefolkningen i Almindelighed kunde sikre sig Indtægter, som dette Forslag byder Tjenestemændene, vilde den med Taknemmelighed tage derimod.

Jeg vil dog gerne som Folkerepræsentant være med til at yde Statens Embedsmænd en Løn, der svarer til de Livsvilkaar, som Befolkningen i Almindelighed lever under her i Landet. Men ser man paa Stillingen, som den er, kan det vel ikke nægtes, at vi staa overfor nedadgaende Konjunkturer. Og det mærkes allerede ude omkring i Landet. Og saa have vi det mærkelige Særsyn, at paa den ene Side maa Landmændene for at faa Arbejds-kraft indkalde fremmed Arbejds-kraft i Tusindvis, medens der herinde i København gaar Arbejdere i Tusindvis ledige. Det er en Situation, som man selvfølgelig er nødt til at tage med i Betragtning, og under saadanne Forhold maa man sige, at dette Lønninglovsforslag kommer til at virke som en Skrue, der stadig drejes uden derfor at bringe den gensidige Tilfredshed, og derfor forekommer det mig, at det havde en særlig Betydning, hvis man kunde faa en Værdimaaler, der kunde sætte Lønningerne i Forhold til de Levevilkaar, Befolkningen i Almindelighed lever under, og derved bidrage til at skabe Tilfredshed i Fremtiden. Jeg vil derfor ogsaa gerne bringe den højtærede Finansminister min Tak, fordi han har udtalt, at denne Sag skal blive nærmere undersøgt. Hvorledes den i Praksis skal gennemføres, hvad der skal tages med o. s. v., skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det, der er afgørende for mig, er, at Sagen bliver nærmere undersøgt. Jeg haaber, at man skal kunne finde et Grundlag, hvorom man kan enes. Thi er Villien der til det, finde vi ogsaa

nok Vejen til en Løsning, saaledes at Lønningslovene kunne komme til at virke paa en tilfredsstillende Maade.

Dinesen: Jeg agter at stemme for det af Mindretallet stillede Forslag under Nr. 1, som gaar ud paa at hæve Hellerup, Charlottenlund og Gentofte Stationer op i Lighed med Frederiksberg og Hovedstaden. Jeg har haft Lejlighed til at erhverve noget Kendskab til Livsforholdene paa disse Steder, og det er min faste Overbevisning, at det ikke er billigere, men endog dyrere at leve paa disse Steder. Jeg er i det hele en Modstander af den Begunstigelse, dette Lovforslag yder de i Hovedstaden boende Tjenestemænd fremfor dem, der bo i den øvrige Del af Landet, og jeg tror ikke, det er tilstrækkeligt begrundet i Nødvendigheden. Dette bevises yderligere deraf, at der er en saadan Masse, der tragter efter at opnaa Ansættelse i Hovedstaden, i Sammenligning med dem, der tage Plads ude omkring i Landet.

Maa jeg dernæst gøre en almindelig Bemærkning, inden dette Lovforslag forlader dette Ting. Jeg har vundet den Opfattelse, at der har været lidt uheldige Omstændigheder forbundne med denne Sags Forberedelse gennem Embedsmænd i de paagældende Etater. Man er ved det Arbejde, disse Mænd have gjort, kommen til at gøre større Bud overfor en stor Mængde Tjenestemænd, end jeg tror, det har været tilstrækkeligt begrundet i Nødvendigheden. Og derefter er dette Forslag kommet til Tinget her, uden at der i Forvejen har været øvet tilstrækkelig Kritik over det. Jeg vilde have anset det for hensigtsmæssigt og gavnligt, om der havde været øvet nogen Kritik, forinden Forslaget var kommet til at foreligge for os. Naar jeg mener, at man er gaaet noget for vidt i sit Tilbud, saa knytter denne Anskuelse sig særlig til Tilbudet overfor dem, der søge Statsansættelse i Stillinger, der ikke kræve nogen Fordannelse af væsentlig Betydning. Disse Tjenestemænd, der paa den Maade og med disse begrænsede Forudsætninger komme i Statens Tjeneste, komme til at indtage en Stilling, der er betydeligt gunstigere end den, tilsvarende Mennesker i vort Samfund indtage. Jeg siger dette, fordi jeg ønsker at yde et lille Bidrag til, at, hvis vi i Fremtiden skulle faa saadanne Forslag forelagte for os, der saa i Forvejen maa være øvet en Kritik derover, der har taget noget mere Hensyn til Stillinger udenfor Tjenestemændenes Tal, end Tilfældet har været ved denne Lejlighed.